

Eys, Talglys og andre, hvilke her ville findes nævnte under de Stoffer, hvoraf de ere fabrikerede, altsaa under Talg, Stearin m. v., se T, under Box se B.

Madratser m. m.

Denne Afdeling, der kun har givet en ringe aarlig Indtægt, nemlig 322 Rd., er i Forflaget opført overensstemmende med den tilsvarende Afdeling i Loven af 1863, kun at Toldafgiften for de paagjældende Varer, naar nogen Del af dem er Metal eller Træ, er nedsat fra 7 $\frac{1}{2}$ til 5 $\frac{1}{2}$ for 1 $\frac{1}{2}$, hvorved der, da Indtægten af saadanne har været 136 Rd., vil bevirkes en Mindreindtægt af ca. 39 Rd. Efter de for Manufakturvarer foreslaaede Nedsættelser paaregnes derhos en Nedgang i Toldindtægten for de Varer, der fortoldes efter Overtrækket. Hele Indtægten opføres derefter med 200 Rd. For at forebygge Indførsel af Fjer og Dum i det lavest beskattede Læred (4 $\frac{1}{2}$ pr. $\frac{1}{2}$) under Form af Sengelæder m. m., og derved faa disse ind til en Told af 2 $\frac{1}{2}$ pr. $\frac{1}{2}$, er der givet Positionen en Tilføielse om, at Toldafgiften i hvert Fald altid maa være lig med Afgiften for Sylden.

Malerier m. m.

I det Loven af 1863 erklærer „Malerier i Olie, Alkvel og Gouache, saa og alle Slags Haandtegninger, uden Rammer“ for toldfrie, tilføier den: „med Rammer fortoldes de som disse“. Paa Grund af denne sidste Bestemmelses ringe finansielle Betydning og den derved bevirkede, efter Varnes Beskaffenhed mindre heldige, Undersøgelse er en tilsvarende Bestemmelse ikke optagen i Forflaget, men Malerier i Rammer ogsaa ansatte til Toldfrihed.

Malm og Mineralier.

Ved ovenfor at omtale den i Loven af 1863 under Nr. 48 optagne, her udeladte, toldfrie Position for „Erts, ikke særskilt taxeret“ er der henvist til, at den er inddragen under den her omhandlede Position. I hvad der i det Foranstaaende ved „Farvestoffer“ er nævnt, vil Begrundelse ogsaa findes for den Affattelse, som Positionen iøvrigt har faaet,

ifstedetfor den i Loven af 1863 under Nr. 179 og 180 stedfindende Sondring mellem Mineralier i naturlig Tilstand og flemmede, formede eller paa lignende Maade tilberedte. Da de sidstnævnte med en Told af 1 $\frac{1}{2}$ pr. $\frac{1}{2}$ have givet en Gjennemsnitsindtægt af 355 Rd. aarlig, vil den nu foreslaaede Toldfrihed altsaa medføre et tilsvarende Tab, der er bragt i Beregning under Farvestoffer.

Manufakturvarer.

De under „Manufakturvarer“ i Loven af 4de Juli 1863 henførte Varer have gennemsnitlig givet en aarlig Toldindtægt af 1,440,881 Rd. eller noget over $\frac{1}{5}$ af den samlede Toldindtægt. Denne Afdeling af Tarifen er saaledes i finansiel Henseende af særdeles stor Betydning. Dette i Forbindelse med de paagjældende Vares forskjelligartede Beskaffenhed og meget afvigende Værdier bevirker imidlertid, at Fastsættelsen af Reglerne for Toldbeskattningen paa dette Punkt er forbunden med særlige Vanskeligheder. Ved Loven af 4de Juli 1863 gjordes der et stort Fremskridt i Sammenligning med den tidligere Tilstand, men det har under den praktiske Udøvelse af de da givne Bestemmelser dog vist sig, at disse paa flere Punkter ere mindre hensigtsmæssige og ikke egnede til at fremme en retfærdig og ensartet Toldbehandling. De Ulemper, som de gjældende Bestemmelser saaledes erfaringsmæssigt have vist sig at medføre, ere søgte saavidt muligt fjernede ved de foreslaaede ændrede Regler, for hvis Bedkommende særlig er bragt til Anvendelse det ovenfor omtalte i Forflaget i det Hele fulgte Princip, at samle ensartede og beslægtede Varer i multigt saa, tydeligt og skarpt begrænsede Positioner. Saaledes som Forflaget foreligger, er det i det Væsentlige stemmende med et af Manufakturhandlerforeningen i Kjøbenhavn efter Samraad med Handlende i de større Provindsbyer for et Par Aar siden til Toldbestyrelsen indgivet Forflag til en Toldtarif for Manufakturvarer.

Ovenfor er det allerede bemærket, at den nuværende Tarifs Bestemmelser for „flættede Arbejder“ af Vast, Siv, Straa o. desl. (Løbe-Nr. 57—63), for „Hatte, Hatteforme og Guer“ (Løbe-Nr. 94—97) samt for „Blæd-